

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 17 травня 1983 року

№ 58 (3254).

Ціна 2 коп.

18 травня 1982 року
в Москві почав свою
роботу XIX з'їзд
ВЛКСМ.

ГОЛОВАНІВСЬК. У ці дні комсомольсько-молодіжна бригада водія райсільгосптехніки (бригадир В. Ковальський, групкомсорт С. Заболотний), як і зобов'язувалася на честь річниці XIX з'їзду ВЛКСМ, завершує план другого кварталу 1983 року по перевезенню народногосподарських вантажів. Щоденний виробіток кожного члена КМК становить нині в середньому 160—170 процентів.

ПЕТРОВЕ. На 116 процентів більше, ніж намічали, випустили продукції протягом чотирьох місяців дівчата з КМК кондитерського цеху райспоживспілки (керівник В. Пузанова, групкомсорт О. Егорова). Сьогодні молоді кондитери працюють ще з вищою продуктивністю.

СВІТЛОВІДСЬК. В авангарді соціалістичного змагання серед КМК у будівництві вплановано йде комсомольсько-молодіжна бригада формувальників цеху № 1 головного заводу ордена Знак Пошани сиробинного об'єднання «Дніпротрансбудпром» (керівник С. Комашко, групкомсорт В. Стоволо). На честь річниці XIX з'їзду ВЛКСМ будівельники зобов'язалися 18 травня виконати змінне завдання на 115 процентів.

РІШЕННЯ З'ЇЗДУ ВИКОНАЄМО!

МОЛОДЬ КІРОВОГРАДЩИНИ НА ВАХТІ П'ЯТИРІЧКИ.

Фото В. ГРИБА.

СЛОВО — ДЕЛЕГАТУ

Звіряємо свою ходу

М ЕНІ випало велике щастя бути делегатом XIX з'їзду Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Нині, коли ми відзначаємо першу річницю комсомольського форуму, з теплою згадуємо ті незабутні дні перебування в столиці нашої Вітчизни і, зокрема, ту мить, коли за дорученням чисельного заго-

ну молодих червонозорівців вручав членам президії рапорт про наші успіхи у передз'їздівському соціалістичному змаганні.

Одинадцять комсомольсько-молодіжних колективів достроково справилися тоді з планами першого півріччя 1982-го. Також достроково, до 27 квітня колектив підприємства виконав урядове завдання по випуску посівних машин та відправці їх на весняні польові роботи. Комсомольці заводу виготовили п'ятдесят понадпланових сівалок, які склали комсомольський фонд. Знав я і про те, що 18 травня того року з конвейера сходили комсомольські

сівалки з почесним клеймом «Виготовлено в день відкриття XIX з'їзду ВЛКСМ» і що працювали над ними мої товариші по бригаді, котрі виконували норму і за мене.

У розмовах з делегатами з'їзду з різних кінців нашої країни я багато розповідав про свою бригаду. І звичайно, ж про те, що в ході ударної вахти «XIX з'їзду ВЛКСМ» — 19 ударних тижнів! вона звернулася до всіх молодих робітників Кіровограда з патріотичною ініціативою «План двох з половиною років — до 60-річчя утворення СРСР, п'ятиріччя за чотири роки!» Потім, коли повернувся з Москви, дізнався, що ця іні-

ціатива знайшла широкую підтримку. Більше того — у відповідь на рішення з'їзду 11 КМК тільки «Червоної зірки» зобов'язалися завершити п'ятирічку ще раніше — до сьомої річниці Конституції СРСР.

Як потім розповідали мені товариші по роботі, у дні роботи комсомольського форуму на заводі панувала особливо піднесена атмосфера. Перед початком зміни, в обідню перерву, після роботи юнаки і дівчата колективно ознайомлювалися з його матеріалами, висловлювали прагнення успішно виконати одинадцять п'ятирічку.

І ось минув рік із того часу. Він був роком удар-

ної праці. Для нашої комсомольсько-молодіжної бригади він ознаменувався багатьма подіями. Їй присвоєно звання бригади імені XIX з'їзду ВЛКСМ.

Комсомольський форум закликав усіх комсомольців, всю молодь примножити зусилля, спрямовані на втілення в життя економічної політики, виробленої XXVI з'їздом КПРС, працювати краще, ефективніше. І наша бригада ділом відповідає на цей заклик. Вона продемонструвала вірність своєму слову: завдання двох з половиною років п'ятирічки виконала раніше, ніж зобов'язувалася, до 7 листопада 1982-го, і нині працює в рахунок лютого 1984-го.

Багато молодих червонозорівців, в тому числі і наша бригада, борються за комуністичне ставлен-

ня до праці. Сьогодні в колективі заводу понад п'ятоти тисячі юнаків і дівчат, тобто половина, носять високе звання ударників, близько чотирьохсот спілчан працюють із комсомольською гарантією якості.

На XIX з'їзді ВЛКСМ і з особливою гостротою — на листопадовому (1982 р.) Пленумі ЦК КПРС наголошувалося на необхідності наполегливіше шукати внутрішні резерви виробництва, боритися за економію та бережливість на кожному робочому місці. Минулого року було багато зроблено для виконання цього завдання. При активній допомозі «проектористів», всіх молодих заводчан вдалося звоздити понад тисячу тонн умовного палива, майже чоти-

(Закінчення на 2-й стор.)

РІШЕННЯ ХІХ З'ІЗДУ ВЛКСМ ВИКОНАЄМО!

УЛІАНОВСЬКИЙ РАЙОН. Доярка Ганна Бурла із колективу молочно-товарної ферми № 3 колгоспу імені Фрунзе у першому кварталі року одержала від кожної корови в середньому по 1542 кілограми молока і здобула перемогу в соціалістичному змаганні молодих тваринників району. Нині щодобові надой в закріпленій за ділянкою групі корів сягають одиннадцяти і більше кілограмів.

Фото В. ГРИБА.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Продовольча програма покликана зв'язати в один агропромисловий комплекс виробництво, заготівлю, транспортування, зберігання, переробку й реалізацію сільськогосподарської продукції. На всіх цих ділянках зайнято чимало молоді, і продовольчий конвейер позитивно впливає на комсомольську ініціативу, дисциплінованість, самовідданість.

(Із звітної доповіді ХІХ з'їзду ВЛКСМ).

— Що входить в коло обов'язків голови колгоспу? Адже до сьогоднішнього дня, здається, не було жодного документа чи інструкції, де б недозначено означувалося, що ось до цього голови є діло, а до того — ні. Тому ми вирішили звернутися з цим запитанням до вас, Дмитре Лаврентійовичу, як до людини компетентної.

— Спробую відповісти в тій мірі, наскільки дозволяє моя компетенція. Адже мене обрали головою колгоспу зовсім недавно — на початку нинішнього року. Практично п'ять років мого діяльності на цьому посту співпадає з підготовкою і проведенням посічної кампанії. Скажу одразу, що в цей напружений період, коли кожен хлібороб працює з повною віддачею, я відчуваю той величезний вантаж відповідальності, що припадає на долю керівника великого господарства. Дозволяю згадати, що в цей час сотні різних питань — від життєво важливих до зовсім дріб'язкових. Не беру зараз оцінювати, наскільки успішно я з цим упорався. Але, аналізуючи зроблене, зробив для себе важливий висновок: не бачу дрібниць у роботі з людьми. Це, власне, не було для мене першою думкою. Це працюючи в колгоспі «Зоря комунізму» поруч таких людей, як Герой Соціалістичної Праці Л. І. Шліфер — голова колгоспу, головний агроном П. А. Писаков, брига-

СТАНЬ ДОСТОЙНИМ ВЧИТЕЛЯ

На запитання кореспондента «Молодого комунара» відповідає Д. М. Каричковський — молодий голова колгоспу імені Жовтневої революції Новоархангельського району. Він — колишній ланковий передовий в області комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню кукурудзи, виконавець комсомольської організації колгоспу «Зоря комунізму» того ж району, який очолює Герой Соціалістичної Праці Л. І. Шліфер.

дир тракторної бригади В. І. Моторний, які можуть служити взірцем вірності й відданості хліборобській справі, я мав нагоду поводитися у них усяги до кожної людини, до будь-якої справи.

— Колгосп імені Жовтневої революції не належить до числа передових в районі. Мабуть, у вас уже склалися певні думки про причини відставання і шляхи його подолання?

— Так, правління колгоспу глибоко проаналізувало результати попередньої виробничої діяльності господарства. Звичайно, переполювати все неможливо, але наведу ось такий невеличкий приклад. У колгоспі відчутний дефіцит азототриваючих добрив. Найм лише однієї автомашини обходиться колгоспу у 100 карбованців щодня. Разом з тим

ми посилюємо щодня на комбінормовий завод по чотири автомашини ГАЗ-54. Якби ми мали можливість послати замість них одного КамАЗа, то тільки на заробітній платі виграли б десять карбованців за день. Отже, завданням на майбутнє є створення оптимальної

Уманського сільськогосподарського підприємства приїхав за направленням у колгосп «Зоря комунізму». Роботу свою до кінця пізнав і полюбив саме тут, біля землі, працюючи в бригаді Василя Ізвановича Моторного, де одразу очолював комсомольсько-молодіжну ланку кукурудзівників.

— Дмитре Лаврентійовичу, скажіть, молодість не перешкоджає вам у вашій теперішній відповідальній роботі?

— Ми звикли називати молодість порою дорослості, творчих пошуків і забуваємо нерідко, що молодість означає подекуди брак практичного досвіду. Тут я себе відчуваю в дещо привілейованому становищі, бо завжди в скрутну хвилину маю можливість звернутися за порадою до Леоніда Йосиповича Шліфера — землі нашого колгоспу поруч із ланками «Зоря комунізму». А потім, я не перший і не єдиний в районі молодий голова колгоспу. Так, порівняно недавно очолював колгосп імені Литвиненка молодий комуніст, член райкому комсомолу Пегорі Семенець. В колгоспі імені Жданова працює Олександр Рибак, якого комуністи господарства обрали своїм ватажком. У Вільшанській сільській Раді, на території якої знаходиться наш колгосп, головує Олександр Козак. Так що молодість користується у нас великим довірям. Довір'ям що надихає й зобов'язує. І ми зробили все для того, щоб виправдати його.

Віт розмову П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

ки про кліб ця розповідь відомого механізатора, скільки про ставлення молодих людей до праці. Віктор Степанович пропонує кожному з нас запитати себе: а який мій внесок у виконання Продовольчої програми, задань п'ятирічки?

Впевнений: усім нам є про що розповісти. Кожен робить чималий внесок у здійснення Продовольчої програми, і планів п'ятирічки. Давай же сьогодні, в річницю ХІХ з'їзду ВЛКСМ, задумайся над тим, що слід зробити, аби внесок цей став ще вагомішим.

Я. БОБОШКО, делегат ХІХ з'їзду ВЛКСМ, керівник КМХ імені ХІХ з'їзду ВЛКСМ виробничого об'єднання «Червона зірка».

ЗНАННЯ— ПЕРЕКОНАННЯ—

ДІЯ

Рік тому у Москві почав роботу черговий форум сорокамільйонної армії комсомольців Країни Рад — ХІХ з'їзд ВЛКСМ. З його високої трибуни прозвучали пам'ятні слова про те, що комсомол, вихований партією, ніколи не шукав легкого шляху. Від грізної епохи громадянської війни, мотодечого запалу перших п'ятирічок до трудового героїзму наших днів радянські юнаки й дівчата своїми справами знову і знову підтверджують вірність принципу Ленінського комсомолу: тільки вперед, тільки на ліній вогню, через труднощі до перемоги!

Рік — проміжок часу, з якого вже можна робити висновки про діяльність комсомольців Кіровоградщини по впровадженню в життя завдань, поставлених ХІХ з'їздом ВЛКСМ.

Обком, комітети комсомолу області провели значну роботу по пропаганді рішень з'їзду. Сотні комсомольських пропагандистів виступали перед молоддю. У районі виїжджали спеціалізовані пропагандистські групи обкому ЛКСМУ. Матеріали з'їзду широко обговорювалися на додаткових заняттях у системі комсомольського політнавчання та економічної освіти молоді. Багато допоміг нам у цій важливій справі колектив агітпозначки ЦК ЛКСМ України «Комсомолец України»; що перебував у нашій області у липні 1982 року.

Одним із головних завдань, поставлених з'їздом, було і залишається всемірне посилення ідейно-політичного виховання молоді, формування в юнаків і дівчат марксистсько-ленінського світогляду, перетворення знань у переконання.

У цій важливій справі керівна роль належить системі комсомольського політнавчання, котра охоплює всю працюючу молодь. За рік, що минув після з'їзду, кількість комсомольських політшкол і семінарів зросла, в них навчається 36,5 тисячі чоловік. Особлива увага приділяється школам суспільно-політичних знань.

Активізували роботу по економічній освіті працюючої молоді Почали свою діяльність ще 150 шкіл та семінарів по вивченню економіки. Досконало вивчили курс «Продовольча програма СРСР» — ось у чому вбачають слухачі своє головне завдання.

Вдосконалюємо форми і методи навчання. Все ширше практикуються диспути, захисти виконання слухачами соціалістичних зобов'язань, рейди по вивченню резервів виробництва і підвищенню якості продукції, зустрічі з ветеранами, «екскурсії». Пропагандисти і слухачі системи комсомольського політнавчання області взяли активну участь у II Всесоюзному конкурсі рефератів. Почесними грамотами обкому комсомолу нагороджені переможці В. Лагорська та В. Колесник з Голованівська, Л. Мельникова і Н. Зозуля з Гайворонського району, Г. Бабіна з Долинського району.

Ю. Харченко з Олександрії. 76 кращих ідейних наставників молоді відзначені ЦК ВЛКСМ, ЦК ЛКСМУ, обкомом комсомолу.

Комсомольські організації області вдосконалюють методи проведення Ленінського заліку. Як показала остання громадсько-політична атестація, все більшого розмаху набувають захист та оцінка виконання особистих комплексних планів, спільне атестування трудових та унівських колективів. Залік проводиться безпосередньо в бригадах. За підсумками атестації, що проводилася у січні — лютому цього року, успішно виконали особисті комплексні плани 130 тисяч комсомольців області. 8 тисяч юнаків і дівчат взяли підвищені соціалістичні зобов'язання та зустрічні плани.

Добре зарекомендувала себе така форма роботи, як проведення агітпоходів із широким залученням ветеранів партії і комсомолу, лекторів, колективів художньої самодіяльності. За останній рік було проведено 2 таких агітпоходи, маршрути яких пролягли по 8 районах області.

У грудні 1982 року у рамках Маршу миру радянської молоді на Кіровоградщині проводився тиждень під девізом: «Світ без зброї — ідеал соціалізму». Тисячі юнаків і дівчат поставили свої підписи на листах протесту проти застосування зброї масового знищення, що надсилались у штаб-квартиру НАТО в Брюсселі.

Комітети комсомолу стали більше уваги приділяти організації змістовного дозвілля молоді. Відбувся обласний конкурс вокально-інструментальних ансамблів, присвячений Дню народження комсомолу, огляд-конкурс дискотечних програм.

Напередодні дня народження комсомолу було визначено лауреатів обласної комсомольської премії імені Ю. Яновського. Ними стали поетеса Т. Журба з Долинського району, студентський театр «Резонанс» педінституту імені О. С. Пушкіна, художня агітбригада «Вогник» Кіровоградського району культури імені Жовтня. А хореографічний ансамбль «Пролісок» Кіровоградського будинку піонерів імені В. І. Леніна став лауреатом республіканської комсомольської премії імені М. Островського.

Сьогодні, напередодні річниці ХІХ з'їзду ВЛКСМ, хочеться ще раз підкреслити, що бойовий творчий дух Великого Жовтня несе в серця наша молодість. Ленінський комсомол під керівництвом Комуністичної партії твердо крокує дорогами одинадцятиріччя.

О. КОРЕПАНОВ, завідувач відділом пропаганди і культурно-масової роботи обкому комсомолу.

Звіряємо свою ходу

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

ри тисячі гігакалорій теплової енергії, 7,8 мільйона кіловатт-годин електричної енергії. Виходить на намічений рубіж — зекономити до кінця п'ятирічки ріжучих інструментів на 200 карбованців — і наша бригада.

Після комсомольського з'їзду молоді червонозорістці більше зусиль спрямовували на розвиток ініціативи зепоріжців «Ручну працю — на плечі машин!», активізували участь у русі під девізом «Малій механізації — комсомольську турботу!». Завдяки цьому вдалося

механізувати працю 105 робітників. Молоді інженерно-технічні працівники, робітники та спеціалісти — учасники Всесоюзного огляду науково-технічної творчості молоді тільки минулого року подали раціоналізаторські пропозиції, запровадження яких давиме щорічну економію 104 тисячі карбованців.

Виконуючи рішення ХІХ з'їзду ВЛКСМ та листоподового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, ми посилили рішучу боротьбу за самодому, міцну дисципліну, ефективне використання робочого часу. У бригаді — жодного порушника. Незважаючи на те, що її

полюбили два недавні випускники профтехучилища, в ній немає відстаючих. Вважаю, що цьому добре сприяють заходи, які проходять на заводі у рамках громадського огляду «Робочій хвилині — суворий лік!», оголошеного обласним штабом «Комсомольського прожектора» спільно з редакцією «Молодого комунара».

Недавно прочитав виступ Героя Соціалістичної Праці, бригадира тракторної бригади № 2 колгоспу «Росія» Новоукраїнського району В. С. Андріяша, надрукований у «Молодому комунарі» під заголовком «Хліб наш насущний». Ні, не спіль-

Післязавтра ми відзначатимемо день народження Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна — свято 20-мільйонної армії юних лєнінців.

БАГРЯНІ ГАЛУСТУКИ-ТО ВОГНИКІЙ СЕРДЕЦЬ

Згадаймо травень 1982-го. Дні проведення XIX з'їзду ВЛКСМ співпали із 60-річчям піонерії. Тоді кожен із 78 тисяч піонерів Кіровоградщини, звітуючи при всьє зроблене ним в честь свого свята, давав урочисту обіцянку завжди бути поруч своїх старших товаришів — комсомольців, внести і свій посильний вклад у ті грандіозні справи, котрі звершує весь радянський народ.

Уважно слідувала червоногастуна юна за роботою комсомольського форуму. Особливо запам'яталися їй такі слова, сказані з трибуни з'їзду: «Юні лєнінці повинні неухильно виконувати закони юних піонерів, дорожити піонерською честю, конкретними ділами підтверджувати вірність урочистій обіцянці. Слід постійно збагачувати зміст діяльнос-

ті дружин і загонів, поліпшувати роботу з піонерами старшого віку, повніше враховувати їх особливості і устремління».

Того ж 1982 року, 2 жовтня — в день 62-ї річниці з часу промови В. І. Леніна на III з'їзді комсомолу, стартував новий Всесоюзний марш юних лєнінців, перший етап якого проходить під девізом «Ми дружбою лєнінською сильні». Маршрути маршу «Піонери—Батьківщині», «Піонери—зміна комсомолу», «Піонери — патріоти-інтернаціоналісти» та інші полюбили дітвора. І все, чого досягли нині хлопчики і дівчатка області, — то своєрідний подарунок річниці XIX з'їзду ВЛКСМ.

Отже, сьогодні піонерія звітує перед старшим другом — комсомолом.

КОМАНДИР оперативного Павло Рєнко відправив групу за маршрутом, а сам залишився у штабі, невеликій кімнаті. Кімнату спеціально виділили для оперативників у будинку культури. Він сьогодні тут черговий.

Пов'язку передати легше

Скоро минає сім років відтоді, як на засіданні комітету комсомолу заводу зайшла серйозна розмова про порушення правопорядку у Побузькому, особливо підлітками. Тоді й запропонував Василь Самара, член завкому, створити свій, селищний, комсомольський оперативний загін добровільної народної дружини. Самара був їхнім першим командиром, а через два місяці, відіжджаючи на навчання до іншого міста, передав обов'язки Рєнку.

...Задзвонив телефон.

— Біля вісімнадцятого все гаразд, — у трубі спокійний голос Віталія Рудого.

— Продовжуйте чергування, — так же спокійно відповів командир.

Ще не раз оперативники навідуватимуться до підвалу будинку № 18 по вулиці Червономайській. Тут раніше майже щовечора збиралися учні 5—9 класів, горлачили, іноді розпивали вино, одне слово — «проводили дозвілля». Чимало клопоту мали з ними комсомольські оперативники, і ось після кількох місячних розмов із хлопцями та дівчатами, їхніми батьками порушення не спостерігається.

Павло пригадає найпам'ятніші чергування за ці шість з половиною років... Буденні і тривожні, цікаві і нецікаві, але ніколи не байдики. Ось що рисує — небайдужість — і хотілось би передати новому поколінню оперативників. Загін, усі чотири групи, нині поступово омолоджується. Це дуже важливий процес. Там більше, що останній з'їзд комсомолу на роботу комсомольських оперативників звернув особливу увагу. Через місяць у загоні звіти і вибори. Павло уже визначив, кому передасть свою командирську пов'язку.

Уже більше години минуло від останнього дозвілля. Чи не трапилось чогось?

...Група з п'яти оперативників підходила до парку Перемоги, коли раптом у темряві почувся брязкіт сила.

— У парку, — сказали в один голос.

Без команди, за виробленою звичкою оточили невеликий парк. Бешкетників було двоє. Вони розбили два ліктери, коли перед ними поставили п'ятеро у синій, знайомій усьому селищу, формі з зеленими погонями: Віталій Рудий, Віктор Школовний, Зоя Мудар, Михайло Бабій, Валерій Гелюв. Підійшли не чинили опору — один із них, місцевий, знав, що коли потрапив на очі комсомольському оперативнику, то за скоєне треба буде відповідати...

Спокійно проглядали з неба дрібні гостренькі зорі і спалахували заграхи за дубовою посадкою — видно, в бункері зливали рідкий шлак на заводі, коли комсомольські оперативники розійшлись від будинку культури. Завтра неділя, треба відпочити до другої робочої зміни на Побузькому шкеленому заводі.

В. ТЕЛІЖАН.

селище Побузьке, Голованівський район.

ДРУЖБА МНОЖИТЬ СИЛИ

Недавно у піонерських організаціях пройшли звіти і вибори. Було про що звітувати у ці дні дружині імені Ф. Е. Дзержинського із середньої школи № 34 м. Кіровограда. Рік 60-річчя утворення СРСР став для піонерів дружини роком старту Всесоюзного маршу юних лєнінців під девізом «Ми дружбою лєнінською сильні». На Всесоюзній радіолінійці, де взяв старт цей Марш, була присутня одна з перших піонерок міста Кіровограда, ветеран партії З. М. Завіна. Її розповідь про перших піонерів, про ті далекі роки додала присутнім бажання ще активніше включитися у піонерську роботу. Між загонами почалося змагання за звання правозавданого.

У всіх класах значно поліпшилися дисципліна та успішність учнів, добре налагоджена робота «швидкої» допомоги слабким учням. Для цього в класах обрані спеціальні консультанти, які перевіря-

ють виконання домашніх завдань, допомагають розібратися в тому, що незрозуміло.

Активну участь беруть піонери і в тимурівському русі, допомагають ветеранам війни та одиноким пенсіонерам по господарству. Часто вони бувають на квартирі учасниці боїв на Малій землі О. С. Гриценко, а перед 9 Травня усіх ветеранів, які живуть на проспекті Комуністичному, поздоровили з Днем Перемоги.

Ще одна цікава справа піонерів дружини — операція «Подарунок другу». Своїм афганським ровесникам вони послали шкільне приладдя та іграшки, зроблені своїми руками.

Марш юних лєнінців набув широкого розмаху. Діти по-справжньому зацікавилися, часто звертаються до піонервожатої школи Т. П. Васиної з новими пропозиціями. Вона завжди рада допомогти їм. Серед її помічників — голова ради дружини учень сьомого «А» класу

Едуард Лягута та піонерські активісти.

Кращими визнані загони четвертого «Б» (голова ради загону Олена Кривошея), четвертого «В» (голова ради загону Юра Халанський), сьомого «А» класу (голова ради загону Марина Медведєва).

— Нині перед нами стоїть відповідальне завдання, — ділиться планами на майбутнє голова ради загону четвертого «Б» класу Олена Кривошея. — Готуємося до концерту в госпіталі, присвяченому героям, які не повернулися з боїв Великої Вітчизняної війни. Ми дуже хвилюємося, бо ж співатимемо пісні та читатимемо вірші для тих, хто завоював для нас щасливе дитинство.

У піонерів цих загонів тепер особливо хвилюючий настрій — на урочистій лінійці, присвяченій Дню народження піонерської організації імені В. І. Леніна, в урочистій обстановці товариші по навчанню вітатимуть їх із перемогою. А незабаром їх рідна школа відзначатиме свій 20-річний ювілей. Піонери теж готуються до цього свята, розробляють умови змагання, присвяченого цій події. Його переможці стануть делегатами урочистих шкільних зборів.

І. ГОЛОВКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

Неможливо перерахувати всього, до чого причетні хлопчики та дівчатка в червоних галстуках. Активну участь взяли вони і в святі музики «Сурми п'ятиріччя», котре пройшло позавчора в обласному центрі.

На знімку: відмінниця навчання, четвертокласниця Кіровоградської СШ № 18 юна барабанщиця Тая Силіфус.

Фото В. ГРИБА.

ДО ОТОЇ СЛАВИ

Ми вже повідомляли, що на фасаді Кіровоградської восьмирічної школи № 7 недавно встановлено меморіальну дошку. Вона засвідчує, що тут навчався Герой Радянського Союзу І. І. Фісанович, В. Е. Колісниченко, Г. О. Куроп'ятников. Педагогічний колектив, комсомольська організація багато роблять для того, щоб вихованці восьмирічки росли справжніми патріотами.

У СІ УЧНІ 5 «А» класу — червоні слідопити. З оформленому ними нинішнього року альбому «Ветеран живе поруч» 58 фотографій учасників Великої Вітчизняної війни. В текстових записках, хто де воював, які має нагороди.

Ще кілька місяців толу піонери мало знали про колишніх фронтовиків, а тепер спілкування з ними стало необхідністю. Це розуміння подвигу старшого покоління в роки Великої Вітчизняної війни, знає, що коли потрапив на очі комсомольському оперативнику, то за скоєне треба буде відповідати...

А СТОЛІ директора школи А. І. Поліскової численні збірники «Ніхто не забутий, ніщо

не забуто». Антоніна Ізюніна розповідає, як створили кожен із них. Спочатку в них друкували розповіді про вихованців школи, що відзначилися в боях з німецько-фашистськими загарбниками, потім — про кращі шкільні загони червоних слідопитів, проведені військово-патріотичних заходів, сценарії вечорів, лінійок, уроків мужності.

«Підводний човен І. І. Фісановича» першим на Північному флоті здійснив сміливий прорив у ворожу гавань. На рахунок М-172 18 бойових походів. Човен потопив вісім великих транспортників».

Ця виписка з матеріалу «Його ім'я носить наш загін», підготовленого восьмикласниками. Четвертий рік підрад цей клас, (керівник його — О. Е. Сафатина), успішно виконує соціалістичні зобов'язання, виборює право носити ім'я Героя. Загін виготовив альбом про І. І. Фісановича, випускає класну

ТРАДИЦІЯМ ВІРНІ

стіну газету «Перископ», має форму моряків-підводників.

Ось уже двадцять років у школі діє клуб червоних слідопитів. Починаючи з третього класу, хлопчики і дівчатка отримують різні завдання, з четвертого — беруть участь у пошуку. Його ведуть 12 загонів.

Вчителі школи добре пам'ятають слова Сухолинського про те, що краса громадських і моральних цінностей стає багатством душі дитини тільки тоді, коли розкриваються ці цінності на яскравих прикладах.

Через клуб червоних слідопитів пройшло на одне покоління наших вихованців, — підкреслює А. І. Полякова, — і всі вони залишили свій слід, поповнюючи шкільний музей нозими експонатами. Найбільшою гордістю клубу є встановлення і уточнення обставин безприкладного подвигу вихованця нашої школи Героя Радянського Союзу

В. Е. Колісниченка, ім'я якого носить піонерська дружина.

«У нерівному бою під Воронежем фашисти підбили літак молодшого лейтенанта Колісниченка. Побачивши, що ворожий літак розвертається, щоб бомбити завод, Колісниченко спрямував свою палаючу машину на літак противника і таранив його».

Встановивши деталі останнього бою Героя, ці слова червоні слідопити записали до матеріалу «Герой не вмирає».

Під такою назвою в школі щороку у вересні проводиться збір ради дружини. Треті та четверті класи змагаються за право носити ім'я В. Е. Колісниченка. У гості до переможців приходять сестра і брат Героя Марія Єфреміяна та Петро Єфремович, розповідають про його життя.

Г. О. Куроп'ятников був першим наставником комсомольських активістів, часто після війни приходив до школи. Він ба-

гато розповідав про своїх бойових побратимів, а про свій подвиг — скромно. Про геройський вчинок колишнього вихованця школи червоні слідопити зробили такий запис:

«Раптом Григорій Куроп'ятников відчув сильний біль. Осколок снаряда відірвав руку. Стиснувши зуби, він продовжував стріляти з кулемета правою рукою. Та ось палубу вирив ідний дим. На нормі горіли димові шашки. Поряд з ними лежали глибинні бомби. Це тріхи. — і вони збухнуть. Григорій кинувся назустріч полум'ю. Рукою, що вціліла, намагався розв'язати монопланий шнур. Зрозумівши, що не встигне, перебрив його зубами, почав ногою зіштовхувати у воду палаючі шашки».

Справжнім центром військово-патріотичного виховання став зал бойової слави. Затамувавши подих, оглядають школярі експонати. Ось подарована Г. О. Куроп'ятниковим безкозирка, привезена ним з Новоросійської гільза із землею. Написана І. І. Фісановичем книга «Історія «Малютки». Грамота Героя Радянського Союзу В. Е. Колісниченка. Пробита осколками каска...

Пожовклі фотографії на стендах. Це спрзді безцінні реліквії.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

